

[Bertel Dahlgaard.]

foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling.

Hvad angaar det andet Lovforslag, Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten, har disse Regler jo nu været gældende i 2 Aar; og der har i dette Tidsrum været Lejlighed til at gøre Erfaringer med Hensyn til deres Virkninger i det praktiske Liv.

Paa enkelte Punkter har jeg Indtryk af, at Reglerne ikke har virket helt tilfredsstillende; men disse Enkeltheder er jo af saa specifik Natur, at man vist ikke med Udbytte kan gennemgaa dem her — de kan sikkert bedst behandles i et Udvalg. I øvrigt skal jeg ogsaa for mit Vedkommende pege paa det Problem, der foreligger for de Indehavere af Mælkeudsalg, som nu maa opgive deres hidtidige Forretning.

Jeg vil udtrykke Haabet om, at den store Skattekommissions Arbejde nu maa blive fremskyndet. Der er jo adskillige Punkter i Reglerne for Indkomst- og Formueskattens Paaligning, som er meget lidt tilfredsstillende. Eksempler herpaa kender vi alle, og adskillige af disse Eksempler har jo været stærkt diskuteret i den sidste Tid; men de Ændringer, der her kan blive Tale om, maa formentlig fremgaa af de samlede Overvejelser, der finder Sted i Kommissionen. Jeg haaber, som sagt, at Overvejelserne paa dette Omraade snart maa blive bragt til Afslutning.

Jeg skal hermed anbefale ogsaa dette Lovforslag til en velvillig Behandling.

Valdemar Thomsen: Der har i den senere Tid saavel her i Salen som i Pressen været diskuteret ret indgaaende om Landbrugets Forrentningsprocent. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om denne ud over at fastslaa, at Forrentningsprocenten, fordi Indtægt ved Tvangsrealisation af Besætningerne betragtes som skattepligtig, ligger 2 pCt. over det, de virkelige Driftsindtægter betinger, og det skyldes, som man maaske vil vide, en Afgørelse, der i Fjor gennem en Tekstanmærkning til Finansloven blev truffet.

Nu har det selvfølgelig ikke nogen afgørende Betydning, hvordan Forrentningsprocenten udregnes, men Betydning har det, hvordan Landbrugets skattepligtige Indtægt udfindes, og med den forholder det sig desværre paa nøjagtig tilsvarende Maade som med Forrentningsprocenten, hvilket med andre Ord vil sige, at den Indkomst, som Landbruget under de forhaan-

denværende Omstændigheder maa udrede, ligger fra 20 til 30 pCt. for højt.

Dette Misforhold bør efter min Mening rettes i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. I og for sig skulde det have været overflødigt at rette ved noget, idet der i 1919 i en Situation, der ret nøje svarer til den nuværende, hvad Besætningsreduktioner angaar, blev truffet den principielle Afgørelse, at det, der kom ind ved Salg, ikke skulde beskattes. I en Skrivelse af 22. December 1919, underskrevet af daværende Finansminister Edvard Brandes, siges det udtrykkeligt, at det vil være rigtigt og stemmende med Lovens Regler at holde de af den særskilte Situation nødvendiggjorte Salg ude ved Ansættelsen af den paagældende Landbrugers Indkomst. Formodentlig for at faa bekræftet, at Skatteloven fortolkes paa samme Maade som tidligere, rettedes der i Fjor fra „De samvirkende danske Landboforeninger“ en Henvendelse til den højtærede Finansminister om dette Spørgsmaal. Svaret paa denne Henvendelse skulde paa Forhaand synes givet — men om Forladelse! I Stedet for, at den højtærede Finansminister henholder sig til den een Gang truffne Afgørelse, præsenteres vi nu gennem den omtalte Tekstanmærkning for en stik modsat Opfattelse. I denne Tekstanmærkning hedder det, at det maa forekomme rimeligt, at der søges tilvejebragt Hjemmel for en Ordning — som om Afgørelsen fra 1919 ikke var mere end Hjemmel nok. Ordningen blev nu den, at Indtægter fra den tvungne Besætningsrealisation delvis skulde beskattes, og det, vil man forstaa, er noget ganske andet end det, 1919-Ordningen gik ud paa.

En saa forskellig Opfattelse kan kun føre til Begrebsforvirring og til, at Landbruget paa dette Omraade føler sig snydt og narret. Jeg vil derfor bede den højtærede Finansminister herfra oplyse Tinget om, hvad Grunden til denne Kovending kan være. Som Forholdene ligger, kan § 5 i Skatteloven af 1922 aabenbart fortolkes efter Behag, og derfor vil det være nødvendigt, at man i det foreliggende Forslag søger en fuldkommen klar Formulering tilvejebragt. Paa Forhaand tør jeg maaske gaa ud fra, at de Landmænd, der her i Tinget har Medindflydelse paa Forslaget videre Gang, vil modsætte sig, at vi kommer ud for en tilsvarende Meningsløshed som i Fjor, og at de med det for Øje vil foranledige de fornødne Ændringer indsat. Hvis ikke det sker, maa min Gruppe forbeholde sig til anden Behandling af formulere et saadant Ændringsforslag. Jeg ved ikke,